

svække den Tillid, der er saa ønskelig for en saadan ny Institution, dersom man lod denne nye Ret blive en Afdeling af Criminal- og Politiretten. Den ærede Rigsdagsmand begrundede imidlertid ikke denne Anstuelse nærmere, saa den nærmest fremtræder som en subjectiv Formening, og overfor denne hans subjective Anstuelse staaer da en Udtalelse af en anden æret Rigsdagsmand, der formeentlig ifølge sin Stilling og sit Forhold maa have havt fuldkommen saa god Leilighed til at danne sig en Mening om dette Spørgsmaal, og det er den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti). Han gav i det Hele taget Criminal- og Politiretten et meget godt Vidnesbyrd og havde megen Tillid til den — der kunde ikke være Tale om, at dens Assessorer vare betagne, som han udtrykte sig, af den Forbindelse, hvori Retten hidtil har staaet med det executive Politi, hvorimod de vare uafhængige og dygtige Mænd, — og jeg maa tilstaae, at skulde jeg slutte mig til en af disse subjective Anstuelser, maatte jeg være tilbøielig til at slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti). Derimod har den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) noget nærmere søgt at begrunde sin Anstuelse om, at det Rigtigste vilde være ikke at sætte den nye Ret i Forbindelse med Criminal- og Politiretten, og han har navnlig anført to Grunde, der skulde tale imod en saadan Forbindelse; den ene var den, at Criminal- og Politirettens Assessorer formeentlig maatte ansees for at være paa en Maade opdragne i en gammel Skole — nemlig i Inquisitionens Skole — og derfor maatte være mindre vel flikkede til at beklæde en Ret, der formeentlig i det Hele skal formes efter andre Principer, og den anden Grund skulde være den, at det formeentlig maatte ansees for ønskeligt, at en og samme Mand i længere Tid beklæder denne Ret, for at vinde bestandig mere og mere Øvelse og bestandig mere og mere Ansæelse. Hvad nu den første Grund angaaer, da maa jeg bemærke, at

naar en niende Assessor ansættes i Criminal- og Politiretten, aabnes derved en meget nærliggende Afgang for Justitsministeren til at bringe en Mand ind i Retten, som ikke har gaaet den formeentlig saa fordærvelige Skole igennem, og der er Intet tilhinder for, at den nye Assessor navnlig ansættes til at beklæde den Ret, hvorom her er Tale; og hvad den anden Grund angaaer, nemlig Omstillingen, da er det jo vel saa, at der i Forordningen af 28de Februar 1845 om Criminal- og Politiretten, dens § 8, bestemmes, at Omstillingen mellem Assessorerne, hvad Bestridelsen af de forskjellige Underfølgelses-Afdelinger angaaer, i Reglen skal stee hvert andet Aar, og at en saadan Omstilling hvert andet Aar neppe her vilde være heldig, men jeg seer ikke Noget, der kunde være til Hinder for at forandre denne Bestemmelse i Forordningen af 28de Februar 1845, hvad særlig denne nye Ret angaaer. De af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) anførte Grunde imod den nye Retts Forbindelse med Criminal- og Politiretten synes mig saaledes ikke at være afgjørende. Mig forekommer det ikke at være af nogen særdeles Betydning, om man vil gjøre den nye Ret til en selvstændig, eller sætte den i Forbindelse med Criminal- og Politiretten. Ved at bestemme sig for et af disse Alternativer maa man formeentlig see hen til andre Omstændigheder, og navnlig synes det mig, at den Maade, hvorpaa den nye Ret skal stilles med Hensyn til de Forhold, der ere Gjenstand for Dmtale i Lovudkastets § 5, maa faae væsentlig Indflydelse paa, om man vil sætte den i Forbindelse med Criminal- og Politiretten eller ikke.

Ret t e l s e.

Nr. 81, Sp. 1288, Lin. 4 f. o.: „2 pSt.“ læs:
„20 pSt.“